

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Рев 1310/2022
18.01.2023. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Гордане Комненић, Драгане Миросављевић, Мирјане Андријашевић и Зорана Хаџића, чланова већа, у парници тужилаца АА из ..., ББ из ..., ВВ из ..., ГГ из ... и ДД из ..., чији је заједнички пуномоћник Миљана Станојевић, адвокат из ..., против туженог ЂЂ из ..., чији је пуномоћник Срђан Миланов, адвокат из ..., ради утврђења права стварне службености, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 309/2021 од 23.03.2021. године, у седници одржаној 18.01.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 309/2021 од 23.03.2021. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 309/2021 од 23.03.2021. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужилаца за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Пресудом Основног суда у Сурдулици П 420/2020 од 13.10.2020. године, ставом првим изреке, утврђено је да тужиоци имају право сезонске службености пролаза, пешице, запрегом, трактором са прикључним машинама и приколицом, као и пољопривредним машинама, преко парцеле туженог као послужног добра која се води као кп .. уписана у ЛН .. у КО Сурдулица, на месту званом „ЕЕ“ и то преко простора на напред наведеној парцели, у мерама и границама означеним као у том ставу изреке, а све ради доласка до парцела у својини тужилаца као повласног добра, ближе означених у изреци, те да је тужени дужан да тужиоцима омогући несметано пролажење у сезони преко наведеног простора и то пешице, запрегом, трактором са прикључним машинама и приколицом, као и пољопривредним машинама, те да са трасе уклони ограду од дрвених кочева и латни, набацану земљу, камење, шљунак, грање, пањеве од посечених стабала, стаклене предмете и било шта друго, као и све друге препреке које је поставио на овом простору, да напред наведени простор поравна и омогући тужиоцима несметану сезонску службеност пролаза пешице и напред описаним превозним средствима и на наведен начин. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужиоцима на име трошкова парничног постука плати 850.550,00 динара, са законском затезном каматом од извршности до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 309/2021 од 23.03.2021. године, одбијена је, као неоснована, жалба туженог и потврђена првостепена пресуда.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној, сагласно члану 404. Закона о парничном поступку.

Тужиоци су поднели одговор на ревизију. Трошкове ревизијског поступка су тражили и определили.

Према одредби члана 404. став 1. и 2. Закона о парничном поступку – ЗПП ("Службени гласник РС", бр. 72/11, 55/2014, 87/18, 18/20), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија), а о дозвољености и основаности ревизије одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Предмет тражене правне заштите је утврђење постојања права стварне службености по основу одржаја, а нижестепеним одлукама одлучено је усвајањем тужбеног захтева. По оцени Врховног касационог суда, у конкретном случају нису испуњени услови за одлучивање о ревизији туженог, као о изузетно дозвољеној примени члана 404 став 1 ЗПП, јер образложења одлука нижестепених судова о усвајању тужбеног захтева, не одступају од постојеће судске праксе и владајућих правних схватања у тумачењу и примени материјалног права - Закона о основама својинскоправних односа као релевантног за пресуђење ове парнице. Спорно правно питање на које ревизија указује, питање постојања услова за стицање стварне службености одржајем разрешено нижестепеним пресудама, није од општег интереса, већ је везано за чињенично стање конкретног случаја. Тужени уз ревизију није доставио одлуке другостепених судова или Врховног касационог суда из којих би произлазио закључак о различитом одлучивању у истој правној ствари и постојању потребе за уједначавањем судске праксе.

Из наведених разлога, применом чланова 404. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је оценио да ревизија није дозвољена ни као редовна.

Наиме, чланом 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овој правној ствари поднета је 15.12.2011. године, а вредност предмета спора према вредности плаћене таксе износи 10.000,00 динара.

С обзиром да се ради о имовинскоправном спору у коме вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то је Врховни касациони суд оценио да је ревизија недозвољена, применом члана 403. став 3. ЗПП.

Из наведених разлога, применом члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

Захтев тужилаца за накнаду трошкова састава одговора на ревизију одбијен је на основу члана 154. став 1. ЗПП, јер се не ради о трошковима потребним ради вођења ове парнице, па је Врховни касациони суд одлучио као у ставу трећем изреке.

Председник већа – судија
Добрила Страјина, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић